

Arrest

nr. 221 831 van 27 mei 2019
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. LYS
Berckmansstraat 89
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 13 februari 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 10 januari 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 26 februari 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 april 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. ASSELMAN, die *loco* advocaat M. LYS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen op 20 december 2016 als niet-begeleide minderjarige vreemdeling België is binnengekomen, diende op 21 december 2016 een verzoek om internationale bescherming in. Verzoekers vingerafdrukken werden genomen op 13 juni 2016 in Bulgarije en op 17 augustus 2016 in Hongarije (Eurodac).

1.2. Op 2 februari 2017 stelde de Dienst Voogdij van de FOD Justitie een voogd aan.

1.3. Op 10 januari 2018 nam de commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekende brief van 11 januari 2018 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

U werd op 24 november 2017 van 09.10 uur tot 13 uur gehoord door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS), bijgestaan door een tolk die de taal Pashtu machtig is. Uw advocaat Meester Gérald Gaspart in loco Meester Matthieu Lys en voogd Dhr. Didier Derobertmeasure waren aanwezig tijdens het volledige gehoor.

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen beschikt u over de Afghaanse nationaliteit, bent u Pashtun van etnische origine en bent u afkomstig uit het dorp Baro Qalai, gelegen in het district Rodat van de provincie Nangarhar. U bent heden ongeveer zestien jaar oud en bent aldus nog minderjarig. U hebt een oudere broer F. en een jongere zus Fa. Uw vader M.A. was een landbouwer. Vier maanden voor uw vertrek uit Afghanistan werd uw vader gedood door de taliban omdat uw vader weigerde hen financieel te steunen en zijn zonen, aldus ook u, aan hen te geven om hun strijd te verwoegen. Voordien werd uw vader reeds drie à vier keer meegenomen door de taliban, waarna hij enkele dagen verdwenen was en vervolgens werd vrijgelaten. Uw vader werd vermoord teruggevonden in een rivier nabij uw dorp. Bijna drie maanden na het overlijden van uw vader werden uw broer en u op de terugweg van de bazaar ontvoerd door de taliban. U en uw broer werden per wagen naar een onbekende plek gebracht. U werd er gescheiden van uw broer en in een groep van andere jongens geplaatst, waarna u uw broer niet meer terug hebt gezien noch nieuws over hebt gehoord. Leden van de taliban preekten over de islam en de strijd tegen de ongelovigen. Jullie werden gezegd om deze ongelovigen af te maken. Na vijftien dagen, toen de taliban afwezig waren, ontsnapte u met drie andere jongens tijdens de nacht. Een willekeurige chauffeur bracht jullie naar Jalalabad, waar u apart van de jongens een tweede wagen naar Shar Shahi (Hesar Shahi) in Rodat nam. U ging er naar uw oom A.. A. bracht daarop ook uw moeder en uw zus van uw dorp Baro Qalai naar zijn huis. Een week later verliet u Shar Shahi met een smokkelaar. U reisde per wagen naar Nimruz. U was acht à negen of tien maanden onderweg vanuit Afghanistan om België te bereiken. U reisde via de landen Iran, Turkije en Bulgarije. U kwam in België aan op 20 december 2016 en vroeg hier asiel aan op 21 december 2016.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u, met uitzondering van uw Belgisch schoolrapport van juni 2017, geen documenten neer tijdens uw gehoor op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS).

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie gehoorverslag CGVS, p.2) , blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde recente verblijf in Afghanistan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden.

Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

U verklaarde steeds in het dorp Baro Qalai, gelegen in het district Rodat van de provincie Nangarhar te hebben gewoond tot uw vertrek uit Afghanistan richting België. U hebt nooit elders gewoond (zie gehoorverslag CGVS, pp. 4, 8, 10).

In casu werd vastgesteld dat diverse ongerijmdheden in uw verklaringen ervoor zorgen dat uw ingeroepen profiel als een zoon van een gewone landbouwer niet kan overtuigen. Ook uw kennis en vertrouwdheid met de omgeving van het dorp Baro in Rodat waar u steeds zou hebben gewoond is ontoereikend te noemen en weinig doorleefd, waardoor er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde recente herkomst uit het dorp Baro. Hierbij dient te worden opgemerkt dat hoewel er rekening dient te worden gehouden met uw jeugdige leeftijd, u bent immers nog minderjarig, uw leeftijd het geheel van onderstaande vaststellingen niet kan verschonen.

Wanneer het CGVS u vraagt te vertellen over uw leven als zoon van een Afghaanse boerenfamilie, zijn uw verklaringen allereerst erg oppervlakkig te noemen. Zo reageert u eerst door de wedervraag te stellen wat u dan zoal dient te vertellen. Daarop gevraagd te vertellen hoe u leefde op de boerderij van uw vader, verwijst u vervolgens onmiddellijk naar de algemene beschrijving dat “de meeste mensen dat doen”, zegt u dat uw familie “eigen gronden bezit” en dat uw vader “de gronden erfde” van uw grootvader (zie p. 11). Gevraagd of u al dan niet werkte op de boerderij, ontkent u dit wat op zich eerder merkwaardig te noemen is voor een boerenzoon als u die steeds in het dorp met zijn vader woonde en tevens over normale fysieke capaciteiten lijkt te beschikken. U zegt enkel dat u uw vader thee bracht, maar verder niet op de gronden werkte. Dat u nog jong was, uw vader vele boeren had en stukken grond verpachtte aan andere boeren, biedt echter geen verklaring voor het gegeven dat u nooit uw vader bijstond in bijvoorbeeld drukke periodes in de landbouw. U ging evenmin naar school, maar enkel naar een madrasa. Verder gevraagd door het CGVS hoe uw vader het land bewerkte, beweert u dat uw vader noch andere boeren in het dorp een tractor hadden. Soms hadden ‘ze’ wel stieren waarmee ze de grond bewerkten, maar u slaagt er niet in het landbouwwerktuig ‘ploeg’ te benoemen en omschrijft dit als ‘iets dat ze op stieren leggen voor de grond’ (CGVS, p. 12). Dat u geen exacte bewoording vindt voor dit werktuig, is opnieuw merkwaardig te noemen voor een boerenzoon. Even later zegt u dat niemand in uw dorp stieren bezat, wat niet coherent is met uw eerdere verklaring dat men soms stieren had. U beweert voorts dat uw vader vele landbouwers had die op zijn gronden werkten zoals Shadullah, Malook en Zamir. Gevraagd over Zahdullah te vertellen, blijkt u echter niet veel over de persoon te weten. Zo zegt u dat u hem niet kent, maar wel weet dat hij van het dorp Sordak is om vervolgens te zeggen dat hij misschien uit een dorp in Baro is. Gepolst naar het gegeven waarom uw familie geen dieren had om het werk op de gronden te verlichten, blijft u opmerkelijk genoeg het antwoord schuldig. Van iemand als u die opgroeit in een familie waar de landbouw de belangrijkste bron van inkomsten vormt, is het bevreemdend dat u dit niet weet. Ook wanneer het CGVS daarop vraagt te vertellen over het leven van uw vader als boer, blijft u in eerste instantie terughoudend en niet spontaan. U vraagt opnieuw aan het CGVS wat u dan zoal dient te vertellen. Gewezen op uw verklaring dat u steeds in het dorp Baro zou hebben gewoond en uw vader een landbouwer zou geweest zijn, vertelt u daarop slechts dat het “een goed leven was”. Gevraagd wat er goed aan is volgens u, herhaalt u wat u al eerder zei dat uw vader eigen gronden bezat die hij erfde van uw grootvader en dat mensen die gronden bezitten houden van hun gronden. U specificeert weerom niet door een beschrijving te geven van het leven van uw vader als boer, wat verdere vragen doet rijzen over uw aangehaalde profiel en indiceert dat u niet de waarheid vertelt over uw profiel en leven. U verklaart verder dat de oogst van tarwe moeilijk is omdat het geoogst wordt wanneer het erg heet is en wanneer het koude weer bijna aanvangt (zie CGVS, p. 13). Uit informatie beschikbaar op het CGVS blijkt echter dat tarwe in de provincie Nangarhar ten noorden van de Spingar bergen geoogst wordt in de maanden mei en juni (Afghaanse maanden saur/jauza) wat overeenstemt met de overgang van de lente naar de zomer en niet zoals u beweert met de periode dat het warme weer overgaat naar het koude weer. Zo start de herfst normaliter in de maand september (Afghaanse mizan) en de winter in de maand december (Afghaanse maand gaus). Een kopie van deze informatie werd toegevoegd aan het administratieve dossier. Dat u verder niet op de hoogte bent wanneer de oogst van uien gebeurt, terwijl uw vader uien kweekt en uien bovendien een belangrijk exportgewas vormen in het district Rodat zoals informatie aantoont, is eveneens moeilijk in overeenstemming te brengen met uw ingeroepen profiel als boerenzoon. Een kopie van deze informatie werd eveneens toegevoegd aan het administratieve dossier.

Dat u voorts beweert dat maïs geoogst worden wanneer het heet is, strookt evenmin met bovenstaande informatie (zie CGVS, p. 13). De oogst van dit gewas gebeurt met name in de maand oktober, wat zich situeert in het seizoen van de herfst. Dat volgens u de oogst van "shaftallah" geoogst wordt wanneer het warm is, kan uw vastgestelde onwetendheid over de landbouw in uw regio niet vergoelijken. Bovendien is het in Afghaanse context bijzonder merkwaardig te noemen dat u noch uw oudere broer als zonen van een gewone Afghaanse landbouwer na de dood van uw vader de verantwoordelijkheid erfden om de zorg van deze familie gronden over te nemen en in plaats daarvan wel groenten gaan kopen in de plaatselijke bazaar zoals u beweert (zie CGVS, pp. 26 en 26). Uw verklaringen zijn weinig logisch te noemen.

Hoewel u nooit regulier onderwijs hebt genoten in Afghanistan zoals u beweert en enkel religieuze lessen in een madrasa volgde, is het desalniettemin merkwaardig te noemen hoe u tijdens uw gehoor knoeit met de benoeming van de Afghaanse maanden en de seizoenen in uw regio tijdens uw gehoor. Uw kennis hierover kwam dan ook weinig doorleefd maar wel ingestudeerd over. Zo zegt u eerst correct dat er vier seizoenen zijn. U stelt vervolgens verkeerdelijk dat de maanden hamal (Gregoriaanse kalender maart/april) en saur (Gregoriaanse kalender april/mei) de maanden van de zomer zijn om zich hierna te corrigeren en te zeggen dat hamal, saur en jauza (Gregoriaanse kalender mei/juni) de lente vormen. De zomer is dan volgens u de maanden saratan (Gregoriaanse kalender juni/juli), assad (juli/augustus) en sambullah (augustus/september). Daarop zegt u eerst dat de maanden qaus (november/december), djeddi (december/januari) en dalwa (januari/februari) herfst zijn waarna u onmiddellijk uw verklaringen hierover wijzigt en zegt dat de maanden mizan (september/oktober), aqrab (oktober/november) en qaus (november/december) de herfst vormen. Dan zegt u iets onduidelijks over de maanden djeddi, dalwa en hood (februari/maart). Voor wat de seizoenen betreft zegt u dat je in uw regio van herkomst eerst de lente hebt, dan de herfst of "muni" (manay), om opnieuw zich te corrigeren en te zeggen dat het eerst lente is, dan de seizoenen zomer, herfst en winter (zie CGVS, p. 8). U verklaarde in België te zijn toegekomen in december 2016 en zo'n acht, negen of tien maanden onderweg geweest te zijn. Dit betekent dat u in maart, april of mei vertrokken zou zijn. Deze maanden stemmen overeen met de lente in Afghanistan, daar waar u uw vertrek situeerde in de zomer, als het heet was (CGVS, p. 8). Van een landbouwerszoon kan verwacht worden dat hij meeleeft met de seizoenen en zich erg bewust is van het seizoen waarin men verkeert aangezien dit impact heeft op zijn dagelijkse leven.

Daarnaast bevatten uw verklaringen aangaande uw beweerde recente herkomst uit Rodat nog verdere elementen die er op wijzen dat uw vertrouwdheid met en uw kennis over de regio eerder van ingestudeerd karakter is, wat in strijd is met uw verklaring steeds in een dorp te Rodat te hebben gewoond voor uw komst hierheen. U laat het CGVS dan ook in het ongewisse over uw werkelijke herkomst voor uw komst naar België. Zo stelt u dat u het Dari hoofdzakelijk hebt geleerd onderweg naar en ook in België. Hoewel u meent dat u de tuinman, toen u nog in Afghanistan woonde, en ook de pottenverkopers op straat waar u woonde, Dari hoorde spreken, is het u onbekend uit welke Afghaanse regio's deze Dari sprekenden dan afkomstig zijn en kan u geen overige informatie over deze genoemde personen verschaffen (zie CGVS, p. 4). Voorts is het bevreemdend te noemen dat u aanvankelijk in het gehoor stelt dat u niet weet hoever uw dorp Baro gelegen is van Jalalabad stad. Uw verklaring hiervoor dat u nooit in Jalalabad bent geweest (zie CGVS, p. 7), is niet coherent met uw latere verklaring dat u vanuit de plaats waar u werd vastgehouden door de taliban naar Jalalabad ging om vervolgens vanuit Jalalabad per wagen naar uw oom in Shar Shahi te gaan (zie CGVS, p. 27). U weet voorts niet waar in Jalalabad u arriveerde toen een chauffeur u en de andere jongens daar in stad liet uitstappen. Behalve dat er huizen en een bazaar gelegen zijn op de weg van Jalalabad naar Shar Shahi, kan u evenmin concrete informatie over deze route verstrekken, wat verder uw beweerde recente herkomst in twijfel trekt. Ook over uw vluchtroute van Shar Shahi naar Nimruz van waar uit u Afghanistan verliet, is uw beschrijving uiterst beperkt te noemen zodat ook hier vragen rijzen over uw recente herkomst. Indien u werkelijk deze route per wagen en over land zou hebben afgelegd, kan aangenomen worden dat u zich meer zou kunnen herinneren daarover. Behalve een algemene omschrijving dat er bergen, woestijnen en er alles was onderweg van Shar Shahi naar Nimruz weet u geen specifieke of concrete elementen over deze weg te benoemen. U geeft toe geen plaatsnamen die u passeerde op deze route naar Nimruz te kennen (zie CGVS, p. 17). Dit vormt echter opnieuw een indicatie dat u deze tocht niet zelf hebt beleefd zoals u beweert. Het gegeven dat u nog jong was tijdens deze reis kan niet gelden als excuus voor een dergelijke algemene beschrijving die u geeft. Een dergelijke tocht waarbij u niet alleen uw land maar ook uw familie hebt achtergelaten, moet immers specifieke indrukken hebben nagelaten indien u deze werkelijk hebt afgelegd.

Uw gebrekkige kennis over belangrijke figuren in de regio van Rodat ondersteunt opnieuw het vermoeden dat u niet steeds hebt gewoond in dit district zoals u verklaart. Zo vermeldt u de personen Hajji Hajibullah Hazarbutz en Hazrat Khan Khaksar als districtshoofden van Rodat. Hazrat Khan Khaksar benoemt u correct als districtshoofd. Uw kennis over deze eerste man is echter vrij beperkt.

U zegt enkel dat hij een stamgenoot is en dat hij daar bij jullie woonde (zie CGVS, p. 9). Wanneer het CGVS enkele vragen over Hajji Hajibullah Hazarbutz stelt, blijkt opnieuw dat uw kennis eerder van ingestudeerde aard is. U zegt niet te weten waar deze man precies woont en geeft toe hem eigenlijk niet zo goed te kennen wanneer het CGVS u vraagt te vertellen over diens leven en functie. Gevraagd naar nog andere invloedrijke personen uit Rodat, vermeldt u slechts nog enkele dorpschefs uit uw dorp maar invloedrijke personen op districtsniveau of nationaal niveau afkomstig uit Rodat kan u niet opnoemen. Later in het gehoor zegt u ook de man Gulbahar Habibi te kennen wanneer het CGVS hiernaar peilt. U beweert dat deze man ook een stamgenoot is en rijk is. U beweert echter verkeerdelijk dat deze man zijn rijkdom verwierf louter door erfenissen. Gevraagd door het CGVS wat Gulbahar Habibi doet en of hij al dan niet een job heeft, blijft u het antwoord schuldig. Nochtans blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt dat Gulbahar Habibi een internationale zakenman is en diverse bedrijven oprichtte. Zo richtte hij ook het Gulbahar Zakencentrum in Kabul op dat een honderdtal winkels omvat. Dat u hierover geen gewag maakte, komt ongerijmd over voor wie steeds in Rodat leefde en er opgroeide. U weet voorts dat de man Najib Zarab een rijke zakenman van uw stam is en dat hij de stad Ghazi Amanullah Khan oprichtte. U bent daar ook geweest, zo zegt u. U kan deze plaats ook correct situeren. Toch kan dit de eerder genoemde vaststellingen aangaande uw ongeloofwaardige recente herkomst uit Rodat niet wijzigen. Dit is name geen afdoende bewijs van uw recente herkomst. Zo kan men eenvoudig en snel opzoeken naar deze plaats doen en is informatie over Ghazi Amanullah Khan snel terug te vinden.

Uw verklaring dat u enkel toen u erg klein was een aardbeving meemaakte in Rodat en u uw leeftijd niet meer herinnert (zie CGVS, p. 19), strookt niet met informatie van het CGVS. U vertelt voorts dat er nadien geen aardbeving meer gebeurde. Uit eerder genoemde informatie blijkt echter dat Afghanistan op 26 oktober 2015 getroffen werd door een aardbeving. Ook de provincie Nangarhar en meer bepaald het district Rodat werd getroffen. Volgens de informatie werden er ook tenten en voedsel uitgedeeld in Shar Shahi, waar uw ooms zouden wonen. Dat u dit incident niet vermeldt komt dan ook bevreemdend over gezien u volgens uw verklaringen nog steeds in Rodat woonde in deze periode en u acht à negen maanden onderweg was voor u hier een asielaanvraag indiende op 21 december 2016.

Het gegeven dat u vogels als huisdier hield en daarover tijdens uw gehoor spontaan over vertelt (zie CGVS, p. 16), vergoelijkt bovenstaande vaststellingen aangaande uw recente herkomst niet. Zo zegt u zelf dat u de vogels in het verleden had toen het CGVS u vroeg wat u met uw vogels hebt gedaan bij uw vertrek uit Afghanistan. Dit impliceert dat u deze dieren lang geleden had en niet tot recent voor uw vertrek hield.

Gezien uw ingeroepen asielmotieven verbonden zijn aan uw beweerde plaats van herkomst, brengt u derhalve ook de geloofwaardigheid van deze motieven ernstig in het gedrang. Daarenboven bevatten uw verklaringen tijdens uw gehoor op het CGVS aangaande de moord op uw vader en uw ontvoering door de taliban diverse ongerijmdheden waardoor bevestigd wordt dat u niet de ware toedracht van uw asielmotieven kenbaar maakte op het CGVS.

Zo blijkt u dermate weinig op de hoogte te zijn van de moeilijkheden die uw vader met de taliban kende, evenals van de exacte omstandigheden van de ontvoeringen en de uiteindelijke dood van uw vader door de taliban dat uw verklaringen niet kunnen overtuigen. Hoewel u beweert dat uw vader vier maanden voor uw vertrek uit Afghanistan werd vermoord door de taliban, slaagt er niet in een nadere tijdsbepaling te geven over het overlijden van uw vader. Weliswaar dient er rekening te worden gehouden met uw jeugdige leeftijd, zo bent u immers nog minderjarig, toch kan verwacht worden dat u, met normale cognitieve vaardigheden zoals uw neergelegd schoolattest mede aantoon, een nauwkeurige omschrijving kan geven van de periode waarin uw eigen vader vermoord werd teruggevonden. Gevraagd in welke maand het was dat uw vader overleed, blijft u het antwoord schuldig. Gevraagd hoe u dan weet dat het vier maanden voor uw vertrek was dat uw vader overleed, geeft u toe dat u dit niet exact weet en het eerder een schatting is. Gevraagd daarop meer te vertellen over de periode waarin uw vader overleed, ontwijkt u eerst de vraag door het CGVS om meer uitleg te vragen waarop het CGVS u vraagt om bijvoorbeeld te vertellen over het seizoen waarin uw vader overleed, waarop u opnieuw het antwoord schuldig blijft. Dat de mensen in uw regio 'niet achter die dingen zitten' en dat men gewoonlijk 'weet dat het warm is en de seizoenen zo voorbijgaan', is geen afdoende verklaring voor uw onwetendheid over de periode waarin uw vader overleed. Temeer u tijdens het overlijden van uw vader nog in Afghanistan was, is het merkwaardig dat u niet kan toelichten in welk seizoen het was waarin uw vader overleed. Gelet op uw verklaringen een boerenzoon te zijn, kan verwacht worden dat u enigszins vertrouwd zou zijn met de seizoenen. Zo beweert u dat uw vader een landbouwer was die op zijn eigen velden werkte (zie gehoorverslag CGVS, p. 11).

U slaagt er in dit opzicht niet in te verduidelijken op welke wijze u de tijd bijhield in uw regio van herkomst. U weet evenmin welk jaar het was volgens de Afghaanse kalender waarin u Afghanistan verliet (zie CGVS, p. 8).

Ofschoon u beweert dat uw vader meermaals door de taliban werd meegenomen, kon u hier weinig concrete noch spontane informatie over verstrekken waardoor u de geloofwaardigheid van uw verklaringen opnieuw in het gedrang brengt. Gevraagd wanneer uw vader door de taliban werd meegenomen, blijft u het antwoord schuldig. U ontwijkt ook de vraag andere gegevens te vertellen over deze ontvoering aan het CGVS en stelt de wedervraag wat het CGVS bedoelt met deze vraag. Hierop vraagt het CGVS u te beschrijven hoe de ontvoering van uw vader gebeurde, waarop u echter niet de ontvoering van uw vader beschrijft, maar alleen maar herhaalt wat u al eerder vertelde. U zegt weerom dat uw vader werd ontvoerd, hij na enkele dagen terug was en de taliban hem had gevraagd hen financieel te steunen en zijn zonen te overhandigen. Doordat u er niet in slaagt een meer nauwkeurige en meer levendige beschrijving te geven van een ingrijpende gebeurtenis als de ontvoering van uw eigen vader door de taliban, overtuigt u niet. U weet verder niet wanneer uw vader de eerste maal door de taliban werd ontvoerd. U weet evenmin hoe oud u was toen dit de eerste maal gebeurde noch weet u hoelang voor uw vertrek uit Afghanistan uw vader een eerste maal werd ontvoerd (zie CGVS, pp. 21 en 22). U geeft voorts toe niet te weten hoeveel tijd er telkens tussen de ontvoeringen van uw vader door de taliban gespreid was. U zegt enkel 'wanneer ze komen dan nemen ze vader mee'. Ook de plaats waar uw vader door de taliban telkens bij zijn ontvoering werd vastgehouden, is u onbekend. Dat uw vader u het recht niet gaf te spreken, is echter geen geldig excuus voor uw gebrek aan informatie over wat er met uw vader gebeurde. Immers belet dit niet dat u op andere wijze kon achterhalen wat er uw vader overkwam, temeer u uw asielaanvraag deels baseert op de problemen van uw vader. Gevraagd dan te vertellen wat uw vader zelf zei over de keren dat hij ontvoerd werd, beperkt u uw verklaringen tot het gegeven als zou de taliban uw vader om zijn medewerking hebben gevraagd. Aangezien uw antwoord opnieuw uiterst beknopt is over cruciale elementen in uw asielrelaas, spoort het CGVS u verder aan te vertellen wat uw vader nog hierover vertelde, waarop u slechts herhaalt dat 'ze' financiële hulp vroegen aan uw vader en ook vroegen naar u (zie p. 22). Vervolgens geeft u bitter weinig informatie over de taliban die uw vader ontvoerd en vermoord zouden hebben. Gevraagd te vertellen wat u weet over deze taliban leden, stelt u louter dat uw vader door de taliban werd ontvoerd en door niemand anders. Andere beschrijvende informatie over de taliban groep of taliban leden geeft u niet. Verder gevraagd door het CGVS of het steeds dezelfde taliban waren die uw vader meermaals ontvoerden, geeft u initieel geen antwoord op de vraag en zegt u dat er 'geen specifieke tijd was, als ze gelegenheid zagen dan plaatsten ze vader in een hinderlaag en ontvoerden ze hem'. Na herhaling van de vraag, geeft u toe niet te weten of het dezelfde taliban telkens was. Verder in het gehoor blijft u ook het antwoord schuldig op de vraag wie er verantwoordelijk is voor de laatste ontvoering van en de moord op uw vader (zie CGVS, p. 23). Evenmin kan uw oppervlakkige beschrijving over hoe u te weten kwam over de dood van uw vader overtuigen van de geloofwaardigheid van deze elementen. Zo antwoordt u eerst op de vraag van het CGVS hoe u hebt vernomen over de dood van uw vader, met 'hoezo', terwijl dit een weinig dubbelzinnige vraag betreft. Na herhaling van de vraag door het CGVS op welke wijze u vernam over de dood van uw vader, zegt u slechts dat u 'in het huis was' wat opnieuw geen duidelijk antwoord op de eerder gestelde vragen is. Hierop door het CGVS gevraagd wat er verder gebeurde, stelt u dan dat uw maternale oom met andere mensen kwam en het lichaam van uw vader bracht, waarop het geschreeuw begon. Overige exacte beschrijvende informatie verstrekt u opnieuw niet, waardoor uw verklaringen opnieuw een weinig doorleefd karakter bezitten. U geeft voorts toe geen overlijdensakte noch andere documenten te bezitten die de dood van uw vader kunnen aantonen. Dat uw familie na de dood van uw vader geen enkele vorm van hulp, compensatie, inlichtingen en/of bescherming zocht zoals u beweert, valt moeilijk te rijmen met de gebeurtenissen die u inroept.

Met betrekking tot uw verklaringen op het CGVS over de ontvoering van uw broer en u door de taliban, werd eveneens vastgesteld dat deze dermate ongerijmd en weinig geconcretiseerd zijn dat er geen geloof aan kan worden gehecht.

Dat er geen getuigen waren van de brutale ontvoering van u en uw broer en daardoor geen omstaanders hierop reageerden is gezien de omstandigheden die u schetst bedenkelijk te noemen. Zo stelt u dat het laat in de namiddag was toen u werd ontvoerd en dat u samen met uw broer zich op de terugweg bevond van de bazaar naar huis. Meer bepaald bevonden jullie zich nabij de moskee in het dorp en op een speelplein 'Nazo Ghawri'. Gezien de late namiddag gewoonlijk niet als het meest kalme moment van de dag geldt, is het opmerkelijk te noemen dat er op een openbare plaats zoals waar u werd ontvoerd zich geen andere mensen zouden hebben bevonden. Dat aldus geen omstaanders zouden hebben gereageerd of minstens getuige waren van het incident zoals u verklaart is niet aannemelijk, temeer de taliban op eerder brutale en agressieve wijze te werk ging bij uw ontvoering.

Zo beschrijft u dat de taliban in een wagen arriveerde, waarop zij onmiddellijk u en uw broer afranselden, een zak over het hoofd trokken en jullie de wagen in sleurden (zie CGVS, p. 25). Hierbij kan opgemerkt worden dat het eerder bevreemdend is dat u en uw broer op de dag van jullie ontvoering naar de bazaar gingen om groenten te kopen (p. 26), daar u eerder in het gehoor stelt dat uw vader een landbouwer was die de groenten paprika, aubergines, okra, spinazie en uien cultiveerde (CGVS, p. 11). U stelt daarbij dat uw vader veel boeren had en ook gronden verpachtte aan andere boeren. Ook uw oom A. hielp uw vader soms en ondersteunde uw gezin na de dood van uw vader (zie CGVS, p. 24). Uw latere verklaring in het gehoor dat niemand anders zorgde voor de gronden van uw vader na diens dood, strookt aldus niet met uw eerdere verklaringen over de gronden van uw vader (CGVS, p. 26). Zoals eerder aangehaald is het daarenboven in Afgaanse context bijzonder merkwaardig dat u noch uw oudere broer als zonen van een gewone Afgaanse landbouwer, na de dood van uw vader de verantwoordelijkheid namen voor de zorg van deze gronden maar in plaats daarvan wel groenten gaan kopen in de plaatselijke bazaar.

Uw verklaringen zijn weinig logisch te noemen. U blijft voorts omtrent de exacte omstandigheden van uw ontvoering en ontsnapping erg karig, wat de geloofwaardigheid ervan verder aantast. U weet niet op welke plaats u door de taliban werd vastgehouden. Gevraagd exacte informatie te verschaffen over de taliban die u vasthielden, ontwijkt u eerst de vraag en vraagt u welke informatie het CGVS dan bedoelt. Hierop gevraagd door het CGVS wie deze talibs waren, zegt u dat het talibs waren en somt u enkele van hun leiders in de regio op. U geeft toe dat deze door u opgenoemde leiders niet aanwezig waren op de plek waar u werd vastgehouden gedurende vijftien dagen. Opnieuw gevraagd door het CGVS wie de taliban dan waren op de plek waar u werd vastgehouden, geeft u geen concreet antwoord en zegt u slechts dat u door lokale taliban werd ontvoerd zonder te specificeren wie zij waren. Gelet op het gegeven echter dat u vijftien dagen werd vastgehouden en de taliban communiceerden met u en de andere jongens daar, zo preekten ze tegen jullie, overtuigt het niet dat u geen namen kent noch andere informatie over deze talibs kan verstrekken. Indien u daadwerkelijk een tweetal weken werd opgesloten en hierbij contact had met uw taliban bewakers, zou kunnen verwacht worden dat u beter op de hoogte bent van degenen die u in een dergelijke positie brachten. Dit brengt weerom de geloofwaardigheid van uw verklaringen aan het wankelen. U blijft voorts erg gering in uw beschrijving over uw opsluiting bij de taliban. U vertelt slechts dat de taliban preekten en jullie wilden voorbereiden om 'het' te doen. Gevraagd wat u hiermee bedoelt, zegt u dat sommigen werden uitgekozen voor 'explosies' (zie CGVS, p. 27). Dat u echter geen enkele jongen kan opnoemen die voor deze taak werd uitgekozen, is opnieuw weinig geloofwaardig te noemen temeer u eerder in het gehoor beweert dat u in een groep van tien jongens werd vastgehouden, van wie sommigen er al tien, acht of drie maanden waren (zie CGVS, p. 25). Gelet op de lange duur van de detentie van sommige jongens, is het bizar dat u niemand kan aanduiden die deze opdracht zou hebben gekregen wat opnieuw niet doorleefd overkomt. Het is ook weinig logisch noch tactisch te noemen dat de taliban jongens voor een dergelijke lange periode als acht à tien maanden zou vasthouden zonder hen in te zetten voor specifieke missies. Gevraagd welke taak u werd toebedeeld door de taliban, kan u evenmin specifiek antwoorden en zegt u alleen maar dat dit nog niet duidelijk was. Dat op een nacht de taliban uw plek van detentie hadden verlaten zonder bewaking te voorzien, waardoor u en enkele andere jongens konden ontsnappen, is tegenstrijdig aan de betekenisvolle rol die u en de andere jongens zouden vervullen voor de taliban. Jullie waren immers nieuwe rekruten voor de taliban die zouden worden klaargestoomd om aanslagen te plegen (CGVS, p. 26). Dat de taliban zonder meer de detentieplaats hadden verlaten is derhalve ongerijmd te noemen.

Uw verklaring dat uw oom, uw moeder en u niet de minste inspanning leverden om enige hulp en/of bescherming in te roepen voor uw broer die voor zover u wist nog in handen was van de taliban nadat u ontsnapte, is evenmin aannemelijk en tart alle logica. U verklaart immers dat u samen met uw broer naar dezelfde plaats werd gebracht door de taliban. Aangezien u op eigen houtje erin slaagde weg te komen van deze plaats waar u een vijftiental dagen werd vastgehouden en naar Jalalabad vluchtte, kan aangenomen worden dat u toch enige informatie hebt over deze locatie van de taliban. In deze context komt het niet doorleefd over dat u noch uw familie trachtte uw broer te redden van de taliban door andere mensen en/of diensten als de politie, lokale overheid, de mullah en de malek in te schakelen. U blijkt daar overigens niet eenduidig in te zijn. Zo zegt u eerst dat zij het zelf achterhaalden en het niet nodig was iets te zeggen. Gevraagd wat er dan achterhaald werd, zegt u dan weer dat zij niets achterhaald hebben (zie CGVS, p. 27-28).

In deze context dient te worden aangestipt dat u geen documenten neerlegt aangaande uw identiteit, nationaliteit en/of uw herkomst. Evenmin bent u in het bezit van documenten die uw vader of uw familie toebehoren waaruit uw identiteit zou kunnen blijken. U stelt dan ook het CGVS niet in staat deze aan de hand van authentieke documenten te verifiëren.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS dd. 24 november 2017 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd erop gewezen dat het voor de beoordeling van een asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een zicht geeft op uw eventuele eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België, dat indien u niet uitlegt waar en in welke omstandigheden u gedurende de laatste periode voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond, uw eerdere verblijfplaatsen en uw leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt (CGVS, p. 2).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken, dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert een schending aan van de volgende bepalingen:

“- Artikel 1 van de Conventie van Genève van 28 juli 1951

- Artikelen 48/3,48/4,48/6,48/7 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen

- Artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen

- De beoordelingsfout

- De algemene zorgvuldigheidsplicht”.

Verzoeker geeft een theoretische uiteenzetting over “[h]et bepalen van de nationaliteit en het recente herkomst (Zie arresten van Uw Raad, 45.395, 45.396 en 45.397 van 24 juni 2010 en arrest 51.460 van 23 november 2010).” Hij voert aan dat hem de kans moet worden geboden om middels zijn verklaringen zijn nationaliteit en verblijf aan te tonen en dat een redelijke afweging dient te gebeuren van de kennis van verzoeker, rekening houdende met diens profiel. Naargelang het profiel is het immers niet onaannemelijk dat iemand een niet-exhaustieve geografische kennis of lacunaire kennis heeft van alle politieke figuren of incidenten in zijn regio van herkomst, aldus verzoeker.

Verzoeker voert dan ook aan dat de commissaris-generaal rekening moet houden met zijn profiel. Hij wijst vooreerst op zijn jonge leeftijd bij het verlaten van Afghanistan en aankomst in België, zijnde veertien à vijftien jaar. Hij meent dat, gelet op de “*bijzondere kwetsbaarheid*” van de minderjarige, een brede toepassing van “*het voordeel van de twijfel*” gerechtvaardigd is.

Wat zijn profiel als ongeschoolde landbouwerszoon betreft, betwist verzoeker niet dat hij een lacunaire kennis heeft van de Afghaanse kalender, doch acht dit onvoldoende om zijn profiel te betwisten. Hij benadrukt verder dat hij omwille van zijn leeftijd en de wil van zijn vader, zelf niet op het land heeft gewerkt. De andere onwetendheden zijn tevens te wijten aan zijn jeugdige leeftijd.

Verzoeker benadrukt verder dat hij tal van informatie kon geven over zijn onmiddellijke leefomgeving en verwijst naar zijn verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud. Hij legde doorleefde en gedetailleerde verklaringen af over zijn eigen stam, zijn eigen dorp en het dorp Hesar Shahi, waar zijn oom verblijft, het Ghazi Aminalluh Khan Township, de omliggende districten en over zijn opleiding in de massadra. De commissaris-generaal moet dan ook een afweging maken tussen al deze correcte en doorleefde informatie met de door hem tentoongestelde “*onwetendheden*”, die bovendien niet steeds onwetendheden betreffen. Verzoeker licht hierbij toe dat:

“Ten eerste citeert verzoeker correct de district gouverneur en weet dat hij een stamgenoot is. Dat hij zijn woonplaats niet kan situeren doet hier geen afbreuk aan en laat niet toe om over zijn recent herkomst te twijfelen.

Dat hij niet weet wat precies de functie en de woonplaats is van Hajji Hajibullah Hazarbus is ook niet voldoende om over zijn herkomst te twijfelen. Dat een minderjarige niet steeds alle functies van de politieke actoren van zijn regio kan vermelden is op zich niet verbazend. Het louter feit dat verzoeker denkt dat Gulbahar Habibi rijk is omwille van erfenissen doet ook geen twijfels ontstaan aan zijn herkomst en recent herkomst. Trouwens, blijkt uit de door het CGVS gevoegde informatie dat hij afkomstig is van een familie zakenmannen. In een zekere zin is het dus niet onjuist te stellen dat hij zijn rijkdommen van zijn familie erfde.

Al deze elementen kunnen moeilijk als doorslaggevende onwetendheden m.b.t. de onmiddellijke leefomgeving van verzoeker beschouwd worden.

Wat de aardbeving van 2013 betreft dient er ook onderzocht worden met enige voorzichtigheid of er van verzoeker verwacht kan worden dat hij die zou beschrijven.

Hoewel er blijkt dat dit een belangrijke aardbeving was, vond deze blijkbaar ver van verzoekers district plaats, in een andere provincie met nog verschillende provincies ertussen. In zijn district zelf zijn er enkel 25 families getroffen, aldus de informatie van het CGVS. Dat hij er niets specifiek over zegt doet ook geen afbreuk aan zijn recent herkomst.

Het is ook merkwaardig dat verzoeker niet ondervraagt werd over incidenten die hij kort voor zijn vertrek zou kunnen situeren, dit in tegenstelling tot de grote meerderheid van Afghaanse minderjarigen. Hij heeft dus de gelegenheid niet gekregen om over zijn recent herkomst te overtuigen.

Als het CGVS twijfels heeft, enkel omdat hij niet weet waar de Dari sprekers die hij soms in zijn dorp ontmoet vandaan komen, dat hij niet spontaan over de aardbeving van 2015 spreekt en dat zijn reisweg ongelooft wordt geacht, moet hij verder onderzoek voeren.

Wat de contacten met de familie van verzoeker betreft moet er worden onderlijnd dat verzoeker contact genomen heeft met de diensten van de Rode Kruis om zijn familie terug te vinden (stuk 3)".

Verzoeker besluit hieruit dat de commissaris-generaal geen enkele afweging maakt tussen de gedetailleerde en doorleefde kennis die hij vertoonde van zijn leefomgeving en de vastgestelde onwetendheid, hetgeen een "onredelijke appreciatie" betreft. Hij meent dat onwetendheden bij iedereen voorkomen, zelfs bij de meest geschoolde persoon, en niet *in abstracto* als doorslaggevend kunnen worden beschouwd zonder rekening te houden met de doorleefde kennis die werd vertoond. De commissaris-generaal houdt evenmin rekening met verzoekers leeftijd en gebrek aan scholing in Afghanistan. Uit verzoekers verklaringen blijkt dat hij wel in het district Rodat verbleef, zodat hem minstens de subsidiaire beschermingsstatus moet worden toegekend omwille van de veiligheidssituatie in zijn regio van herkomst.

Verzoeker meent verder dat hem de vluchtelingenstatus dient te worden toegekend. Hij licht hierbij toe dat:

"Het asielrelaas van verzoekende partij werd ongeloofwaardig geacht door het CGVS enerzijds omdat de herkomst van verzoeker in twijfel getrokken werd. Hierboven werd er uitgelegd waarom en op basis van welke doorleefde verklaringen verzoeker overtuigend is over zijn recent herkomst.

Anderzijds werd zijn relaas ook als ongeloofwaardig geacht omwille van het feit dat hij niet kan verklaren tijdens welke maand zijn vader meegenomen werd door de taliban. Echter is dit niet verbazend aangezien verzoeker de kalender niet kan gebruiken.

De appreciatie van het CGVS over het al dan niet doorleefde beschrijving van de omstandigheden waarin verzoeker te weten kwam dat zijn vader ontvoerd werd is een subjectieve appreciatie. Dit al dan niet doorleefd karakter moet beoordeeld worden rekening houdende met de leeftijd van verzoeker en de mate waarin hij, o.a. omwille van de leeftijd, onder stress kan komen louter door het feit dat hij op het CGVS het interview moet afleggen. Het feit dat dit indrukwekkende omstandigheden zijn voor een minderjarige persoon moet niet onderschat worden, reden waarvoor hij ook vaak herformuleringen vraagt.

Hetzelfde geldt ook voor de beschrijving van de omstandigheden van zijn detentie en eigen ontvoering.

Verzoeker nodigt U Raad uit om zij verklaringen opnieuw te bekijken en op basis hiervan te besluiten dat hij wel doorleefde informatie kon meedelen waardoor zijn relaas geloofwaardig is.

Het feit dat het CGVS meent dat het onwaarschijnlijk is dat er niemand aanwezig was tijdens zijn ontvoering en dat er verwacht kan worden dat de aanwezige personen zouden tussenkomen is enkel speculatie die op zich niet kan leiden tot de ongeloofwaardigheid van het relaas.

Wanneer het CGVS het meent dat het totaal ongeloofwaardig is dat zijn familie niets zou hebben gepoogd om zijn broer terug te vinden moet er worden onderlijnd dat verzoeker steeds verklaarde dat zijn broer niet met hem opgesloten werd en dat hij dus geen idee heeft van zijn verblijfplaats op het moment van de feiten.

Om al deze redenen moet zijn relaas als geloofwaardig worden beschouwd. Op zijn minst moet er bijkomend onderzoek komen."

Verzoeker meent tevens dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van de veiligheidssituatie in zijn regio van herkomst, het district Rodat, gezien zijn recente herkomst overtuigend is. Hoe dan ook meent verzoeker dat, indien zijn Afghaanse nationaliteit aannemelijk wordt geacht, hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Hij verwijst naar een arrest van de Raad (RvV 20 november 2017, nr. 195 228) en benadrukt dat hij omwille van zijn profiel van niet-begeleide minderjarige vreemdeling een "verhoogde kwetsbaarheid vertoont". Hierdoor moet hem de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend gelet op het bestaan van een gewapend conflict in Afghanistan waardoor in elk deel van het land willekeurig geweld bestaat, ongeacht het feit dat de veiligheidssituatie in de Afghaanse regio's verschillend kan zijn. Dit moet door de commissaris-generaal worden onderzocht.

2.1.2. Ter ondersteuning van het beroep voegt verzoeker een opsporingsverzoek bij het Rode Kruis toe aan het verzoekschrift.

2.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

2.3. De bestreden beslissing motiveert terecht dat verzoeker de aangehaalde vervolgingsfeiten niet aannemelijk maakt. De Raad stelt immers vast dat verzoeker met zijn betoog in het verzoekschrift de omstandige motivering van de bestreden beslissing niet in een ander daglicht stelt. Hij ontkent vooreerst de vaststellingen dat er belangrijke indicaties zijn om te twifelen aan zijn identiteit, profiel en zijn recent verblijf in zijn regio van herkomst en volhardt dat hij wel een toereikende geografische en sociopolitieke kennis bezit van zijn leefomgeving en regio.

De Raad merkt vooreerst op dat van een verzoeker om internationale bescherming redelijkerwijze mag worden verwacht dat hij de instanties belast met het onderzoek naar zijn verzoek om internationale bescherming van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten. Verzoeker heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming en het is aan hem om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de instantie kan beslissen over dit verzoek. De medewerkingsplicht vereist dus van verzoeker dat hij zo gedetailleerd en correct mogelijk informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielrelaas. Van verzoeker worden correcte en coherente verklaringen verwacht en waar mogelijk ook documenten over zijn identiteit en nationaliteit, leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, plaats(en) van eerder verblijf en de afgelegde reisroute.

Na lezing van het administratief dossier blijkt dat verzoekers (i) profiel als landbouwerszoon en (ii) zijn recent verblijf in zijn regio van herkomst niet geloofwaardig zijn.

De Raad stelt vooreerst vast dat verzoeker geen enkel document neerlegt ter staving van zijn identiteit, verblijf en de door hem aangehaalde vervolgingsfeiten. Waar verzoeker in zijn verzoekschrift een opsporingsverzoek neerlegt voor zijn familie, merkt de Raad op dat hij verder geen verklaring geeft waarom hij dit stuk pas dusdanig laat in de procedure neerlegt, gelet op het feit dat dit opsporingsverzoek dateert van 1 maart 2017 (verzoekschrift, stuk 3). Van verzoeker kan redelijkerwijze worden verwacht dat alle documenten ter ondersteuning van zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk bijbrengt. De Raad merkt verder op dat verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud verklaarde facebook te gebruiken (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 6, p. 5-6), zodat redelijkerwijze kan worden verwacht dat verzoeker via dit medium in staat zou moeten zijn om in contact te komen met familie of kennissen in Afghanistan die hem kunnen bijstaan met het bekomen van enig document aangaande zijn identiteit. Zijn verklaring dat facebook niet beschikbaar is in Afghanistan (*Ibid.*, p. 7) is niet aannemelijk. De Raad wijst op artikel 48/6, § 1, van de Vreemdelingenwet, dat verzoeker duidelijk de verplichting oplegt om alle nodige elementen ter staving van een verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk neer te leggen, en bij gebrek aan stukken een aanvaardbare verklaring hiervoor te geven. Dit is hier niet het geval. De Raad merkt verder nog op dat het opsporingsverzoek niet kan dienen ter staving van verzoekers identiteit en herkomst, gezien dit louter werd opgesteld op basis van verzoekers verklaringen en niet gesteund is op objectieve gegevens. Het door verzoeker neergelegde schoolrapport uit België kan evenmin zijn identiteit en herkomst staven.

Waar verzoeker in zijn verzoekschrift aanvoert dat zijn lacunaire kennis van de Afgaanse kalender niet volstaat om zijn profiel als landbouwerszoon te betwisten, merkt de Raad op dat de bestreden beslissing niet oordeelt dat verzoekers lacunaire kennis van de Afgaanse kalender afbreuk doet aan dit profiel. Verzoeker gaat met dit verweer voorbij aan het geheel van de omstandige en pertinente motieven van de bestreden beslissing die genoegzaam toelaten om te besluiten dat het door verzoeker geschetste profiel van landbouwerszoon niet aannemelijk is. De bestreden beslissing wees immers terecht op: (i) het feit dat het niet aannemelijk is dat verzoeker zijn vader nooit zou helpen bij zijn landbouwactiviteiten, (ii) zijn vage en ondoorleefde verklaringen over de landbouwactiviteiten van zijn vader en in de regio, (iii) verzoekers lacunaire kennis van de zaai- en oogsttijden van tarwe, uien en maïs, (iv) het feit dat het niet aannemelijk is dat verzoeker noch zijn broers de verantwoordelijkheid over de landbouwgronden zouden erven na de dood van zijn vader en (v) de vaststelling dat verzoeker niet kan situeren in welk seizoen hij zijn regio van herkomst heeft verlaten.

Verzoeker herhaalt in zijn verzoekschrift zijn verklaringen dat hij jong was en zijn vader nooit diende te helpen bij de landbouwactiviteiten, doch doet hiermee geen afbreuk aan de motivering in de bestreden beslissing dat dergelijke verklaringen niet aannemelijk zijn in de Afgaanse context, waarbij van een jonge Afgaanse boerenzoon met normale fysieke capaciteiten redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij zijn vader dient bij te staan in diens landbouwactiviteiten. Verzoeker brengt geen bewijs bij van het tegendeel. Hoe dan ook merkt de Raad op dat dergelijk verweer geen afdoende verklaring biedt voor verzoekers lacunaire kennis met betrekking tot landbouwactiviteiten in zijn onmiddellijke leefomgeving.

De Raad merkt hierbij vooreerst op dat verzoeker verklaarde dat hij zijn vader soms eten en thee bracht toen die werkte op de velden (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 6, p. 11-12). Van verzoeker, als landbouwerszoon die opgroeide in een landbouwgemeenschap in Afghanistan, kan dan ook redelijkerwijze worden verwacht dat hij doorleefde en coherente verklaringen kan afleggen en kan antwoorden op vragen inzake eenvoudige, direct waarneembare en elementaire zaken in verband met de landbouwactiviteiten in zijn regio, temeer gezien deze betrekking hebben op zijn eigen leefomgeving, zoals de landbouwactiviteiten van zijn vader. Verzoekers lacunaire kennis met betrekking tot de landbouwactiviteiten in zijn regio, doet dan ook afbreuk aan zijn profiel van landbouwerszoon die afkomstig is uit een rurale regio in Afghanistan.

De Raad merkt verder op dat verzoekers gebrekkige kennis van de Afghaanse kalender afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van zijn voorgehouden verblijfplaats in Afghanistan voorafgaand aan zijn vertrek naar België. Gezien verzoekers jeugdige leeftijd (bijna 16 jaar bij zijn aankomst in België op 20 januari 2016), doet deze gebrekkige kennis immers het vermoeden ontstaan dat verzoeker reeds eerder zijn regio van herkomst had verlaten, voorafgaand aan de leeftijd waarop hij de Afghaanse kalender zou hebben leren gebruiken had hij werkelijk in zijn voorgehouden regio van herkomst gebleven tot aan zijn vertrek naar België.

De bestreden beslissing motiveerde verder terecht dat verzoekers verklaringen over zijn voorgehouden recent verblijf in zijn vermeende regio van herkomst verder worden ondergraven door zijn lacunaire kennis over (i) Dari-sprekende personen in zijn regio, (ii) de stad Jalalabad, (iii) zijn reisroute uit Afghanistan, (iv) belangrijke figuren in zijn regio van herkomst en (v) een aardbeving in zijn regio van herkomst in 2015.

In zoverre verzoeker in zijn verzoekschrift aanvoert dat het loutere feit dat hij de woonplaats van de districtsgouverneur niet kan situeren geen afbreuk doet aan zijn kennis over deze persoon, merkt de Raad op dat verzoeker zelf verklaarde dat de districtsgouverneur bij hen woonde (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 6, p. 9), zodat redelijkerwijze kan worden verwacht dat verzoeker diens woonplaats beter kan situeren. Uit verzoekers verklaringen blijkt tevens dat verzoeker, buiten het feit dat de districtsgouverneur een stamgenoot betreft, geen verdere kennis heeft van deze persoon, zodat de Raad van oordeel is dat verzoekers kennis over deze persoon niet doorleefd is.

Waar verzoeker, inzake zijn lacunaire kennis over Hajji Hajibullah Hazarbus, verder aanvoert dat van een minderjarige niet kan worden verwacht dat hij alle functies van de politieke actoren in zijn regio kan vermelden, merkt de Raad op dat, gelet op het belang van prominente figuren in de Afghaanse context, redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij een anekdotische kennis vertoont van de prominente figuren die hij zelf opnoemt, *quod non*.

Waar verzoeker verder aanvoert dat uit de landeninformatie beschikbaar in het administratief dossier blijkt dat hij terecht opmerkte dat Gulbahar Habibi zijn rijkdom geërfd heeft van zijn familie, merkt de Raad op dat het hoe dan ook niet aannemelijk is dat verzoeker niet op de hoogte zou zijn van de job van Gulbahar Habibi, gelet op het feit dat uit de informatie beschikbaar in het administratief dossier blijkt dat dit een bekende internationale zakenman betreft die diverse bedrijven oprichtte.

In de bestreden beslissing werd aldus terecht geoordeeld dat het niet aannemelijk is dat verzoeker verschillende prominente figuren herkent of kan opnoemen, doch dat hij verder geen of een lacunaire kennis heeft over deze personen, hetgeen zijn verklaringen een ingestudeerd karakter geeft. Dergelijke vaststellingen doen aldus wel degelijk afbreuk aan de geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen over zijn recent verblijf in zijn voorgehouden regio van herkomst.

De Raad bevestigt ook dat het niet aannemelijk is dat verzoeker niet op de hoogte zou zijn van de aardbeving in 2015. Verzoeker voert aan dat deze plaatsvond ver van zijn district, doch uit de landeninformatie beschikbaar in het administratief dossier (Landeninformatie, stuk 21, nr. 5) blijkt dat de aardbeving die in 2015 plaatsvond een kracht had van 7,5 op de schaal van Richter en impact had in dertien provincies, waarbij verzoekers provincie Nangarhar als één van de meest getroffen provincies wordt beschouwd. Het loutere feit dat volgens de berichtgeving in zijn district slechts 25 families getroffen waren, is dan ook onvoldoende om aan te tonen dat verzoeker niet op de hoogte kon zijn van deze aardbeving, gezien hieruit duidelijk blijkt dat deze tevens voelbaar was tot in zijn district.

Bovendien blijkt uit de informatie tevens dat er hulp werd uitgedeeld in het dorp van verzoekers oom, Shar Shahi. Dat verzoeker zich deze aardbeving aldus niet zou herinneren wanneer hem gevraagd wordt, duidt erop dat hij deze aardbeving in zijn voorgehouden regio van herkomst niet werkelijk heeft meegemaakt.

De vaststelling dat verzoeker er niet in slaagt om zijn vertrek uit zijn regio van herkomst te situeren aan de hand van de seizoenen, hoewel hij aangeeft deze wel te kennen, en dat zijn verklaringen over zijn reisroute vaag en lacunair zijn, toont verder aan dat verzoeker geen zicht wil bieden op de periode dat hij Afghanistan heeft verlaten, hetgeen afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen over zijn verblijf in zijn voorgehouden regio van herkomst in de periode voor zijn vertrek naar België en de problemen die hij er ondervond.

Verzoeker tracht de bevindingen van de commissaris-generaal over zijn kennis te minimaliseren door te verwijzen naar zijn minderjarig en ongeschoold profiel. De Raad merkt hierbij vooreerst op dat uit het voorgaande reeds is gebleken dat verzoekers profiel als landbouwerszoon ongeloofwaardig is, hetgeen een indicatie vormt dat verzoeker geen zicht wil bieden op zijn werkelijk profiel en opleidingsniveau. Bovendien kan, zelfs van een persoon van jonge leeftijd met beperkte scholing redelijkerwijs worden verwacht dat deze doorleefde ervaringen kan geven en kan antwoorden op vragen inzake eenvoudige, direct waarneembare en elementaire zaken in verband met zijn beweerde regio van herkomst. De Raad benadrukt verder dat een jonge leeftijd of beperkte scholing niet inhoudt dat verzoekers inherente verstandelijke vermogens zouden zijn aangetast (minstens wordt dit niet aangetoond) of verzoeker zouden verhinderen zijn directe omgeving en leefwereld te omschrijven.

De Raad merkt aldus op dat, aangezien verzoeker verklaarde zijn hele leven in het dorp “Baroe” in het district “Sharshahi” gewoond te hebben tot aan zijn vlucht in april 2016 (DVZ-verklaring, stuk 10, p. 4), van hem weldegelijk de kennis kan worden verwacht waaruit blijkt hij zijn hele leven in zijn vermeende regio van herkomst gewoond heeft. Verzoeker kan gevolgd worden waar hij stelt dat niet van hem kan worden verwacht dat hij een grondige geopolitieke kennis heeft van de ingewikkelde Afghaanse staatsstructuur, doch van verzoeker kan wel worden verwacht dat hij in staat is om zijn herkomst toe te lichten en door middel van vragen over zijn geografische en sociopolitieke kennis zijn bekendheid kan aantonen met zijn streek van herkomst en zijn sociale en maatschappelijke omgeving. Verzoekers maatschappelijke en sociopolitieke kennis is echter ontoereikend, hetgeen afbreuk doet aan zijn verblijf in zijn voorgehouden regio van herkomst voor zijn vertrek naar België.

Derhalve heeft verzoeker op ernstige wijze verzaakt aan de op hem rustende medewerkingsplicht, zoals genoegzaam blijkt uit het voorgaande. Verzoeker weigert aldus op moedwillige wijze klaarheid te scheppen over en maakt het derhalve onmogelijk om een duidelijk zicht te krijgen op de redenen en het tijdstip van zijn vertrek uit Afghanistan. Indien verzoeker meent wel degelijk nood te hebben aan internationale bescherming, komt het hem toe, gelet op de hierboven vermelde medewerkingsplicht en de op zijn schouders rustende bewijslast, de instanties een waarheidsgetrouw en gedetailleerd beeld te geven over zijn levensomstandigheden en reisroute, *quod non in casu*. Bijgevolg kan evenmin geloof worden gehecht aan zijn verklaringen over zijn problemen in zijn regio van herkomst in de periode voor zijn vertrek naar België.

Verzoekers verweer dat hij over voldoende kennis bezit van zijn regio van herkomst is niet zwaarwichtig genoeg om afbreuk te doen aan voorgaande vaststelling. Zijn kennis over zijn eigen stam, zijn eigen dorp en het dorp Hesar Shahi, het Ghazi Aminalluh Khan Township en de omliggende districten heeft immers geen betrekking op zijn recent verblijf of kan tevens door studie worden verworven. Verzoeker toont hiermee dan ook niet aan dat hij tot zijn vertrek uit Afghanistan in zijn regio van herkomst heeft verbleven.

Verzoeker werd ondervraagd over recente incidenten in zijn regio van herkomst, zoals de aardbeving in oktober 2015, zodat het geheel van voorgaande vaststellingen die genoegzaam toelaten om te besluiten dat verzoeker zijn recent verblijf in zijn vermeende regio van herkomst niet aannemelijk maakt.

Ten overvloede merkt de Raad nog op dat in de bestreden beslissing terecht werd geoordeeld dat verzoekers verklaringen over de vervolgingsfeiten tevens ongeloofwaardig zijn. Verzoekers verweer in het verzoekschrift is niet van die aard dat het afbreuk kan doen aan de pertinente en correcte motieven in de bestreden beslissing, die steun vinden in het administratief dossier, zijnde (i) het feit dat verzoeker het overlijden van zijn vader niet in de tijd kan situeren, (ii) hij geen concrete informatie heeft over de ontvoeringen van zijn vader door de taliban, (iii) hij geen documenten kan neerleggen die het overlijden van zijn vader kunnen staven, (iv) hij vage en ongeloofwaardige verklaringen aflegt over de ontvoering van hem en zijn broer door de taliban, (v) noch hij, noch zijn moeder hulp of bescherming vroegen na de ontvoering van zijn broer.

Waar verzoeker ter minimalisering van deze vaststellingen verwijst naar stress tijdens het persoonlijk onderhoud, merkt de Raad op dat, daar waar aangenomen kan worden dat ieder persoonlijk onderhoud gepaard gaat met enige mate van stress, dit geen afbreuk doet aan het gegeven dat van een verzoeker redelijkerwijze mag worden verwacht dat hij in staat is voldoende duidelijke, nauwkeurige en coherente verklaringen af te leggen met betrekking tot belangrijke feiten en gebeurtenissen die hij persoonlijk heeft meegemaakt, zeker indien deze gebeurtenissen de essentie van het asielrelaas uitmaken en de directe aanleiding hebben gevormd voor het vertrek uit het land van herkomst. Verzoekers minderjarigheid kan hieraan geen afbreuk doen.

Verzoekers verweer dat hij de Afghaanse kalender niet kan gebruiken, biedt geen afdoende verschoning voor het feit dat hij het overlijden van zijn vader niet in de tijd kan situeren. De Raad merkt immers op dat in de bestreden beslissing omstandig werd gemotiveerd waarom dergelijke kennis weldegelijk kan worden verwacht van verzoeker.

Verzoeker voert verder aan dat hij niet weet waar zijn broer werd vastgehouden door de taliban, doch de Raad merkt op dat verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud verklaarde dat hij met zijn broer naar hetzelfde huis van de taliban werd gebracht (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 6, p. 25. De bestreden beslissing oordeelde dan ook terecht dat: *“Uw verklaring dat uw oom, uw moeder en u niet de minste inspanning leverden om enige hulp en/of bescherming in te roepen voor uw broer die voor zover u wist nog in handen was van de taliban nadat u ontsnapte, is evenmin aannemelijk en tart alle logica. U verklaart immers dat u samen met uw broer naar dezelfde plaats werd gebracht door de taliban. Aangezien u op eigen houtje erin slaagde weg te komen van deze plaats waar u een vijftiental dagen werd vastgehouden en naar Jalalabad vluchtte, kan aangenomen worden dat u toch enige informatie hebt over deze locatie van de taliban. In deze context komt het niet doorleefd over dat u noch uw familie trachtte uw broer te redden van de taliban door andere mensen en/of diensten als de politie, lokale overheid, de mullah en de malek in te schakelen. U blijkt daar overigens niet eenduidig in te zijn. Zo zegt u eerst dat zij het zelf achterhaalden en het niet nodig was iets te zeggen. Gevraagd wat er dan achterhaald werd, zegt u dan weer dat zij niets achterhaald hebben (zie CGVS, p. 27-28).”*

De Raad merkt verder op dat verzoeker de commissaris-generaal een subjectieve interpretatie en louter speculatie verwijt, doch hiermee niet *in concreto* afbreuk doet aan de motivering in de bestreden beslissing. Hierin werd dan ook terecht geoordeeld dat verzoekers verklaringen over de door hem aangehaalde vervolgingsfeiten vaag en ongeloofwaardig zijn.

De motivering van de bestreden beslissing is pertinent, correct en vindt steun in het administratief dossier en wordt, bij gebrek aan een dienstig verweer, integraal overgenomen door de Raad:

“U verklaarde steeds in het dorp Baro Qalai, gelegen in het district Rodat van de provincie Nangarhar te hebben gewoond tot uw vertrek uit Afghanistan richting België. U hebt nooit elders gewoond (zie gehoorverslag CGVS, pp. 4, 8, 10).

In casu werd vastgesteld dat diverse ongerijmdheden in uw verklaringen ervoor zorgen dat uw ingeroepen profiel als een zoon van een gewone landbouwer niet kan overtuigen. Ook uw kennis en vertrouwdsheid met de omgeving van het dorp Baro in Rodat waar u steeds zou hebben gewoond is ontoereikend te noemen en weinig doorleefd, waardoor er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde recente herkomst uit het dorp Baro. Hierbij dient te worden opgemerkt dat hoewel er rekening dient te worden gehouden met uw jeugdige leeftijd, u bent immers nog minderjarig, uw leeftijd het geheel van onderstaande vaststellingen niet kan verschonen.

Wanneer het CGVS u vraagt te vertellen over uw leven als zoon van een Afghaanse boerenfamilie, zijn uw verklaringen allereerst erg oppervlakkig te noemen. Zo reageert u eerst door de wedervraag te stellen wat u dan zoal dient te vertellen. Daarop gevraagd te vertellen hoe u leefde op de boerderij van uw vader, verwijst u vervolgens onmiddellijk naar de algemene beschrijving dat “de meeste mensen dat doen”, zegt u dat uw familie “eigen gronden bezit” en dat uw vader “de gronden erfde” van uw grootvader (zie p. 11). Gevraagd of u al dan niet werkte op de boerderij, ontkent u dit wat op zich eerder merkwaardig te noemen is voor een boerenzoon als u die steeds in het dorp met zijn vader woonde en tevens over normale fysieke capaciteiten lijkt te beschikken. U zegt enkel dat u uw vader thee bracht, maar verder niet op de gronden werkte.

Dat u nog jong was, uw vader vele boeren had en stukken grond verpachtte aan andere boeren, biedt echter geen verklaring voor het gegeven dat u nooit uw vader bijstond in bijvoorbeeld drukke periodes in de landbouw. U ging evenmin naar school, maar enkel naar een madrasa.

Verder gevraagd door het CGVS hoe uw vader het land bewerkte, beweert u dat uw vader noch andere boeren in het dorp een tractor hadden. Soms hadden 'ze' wel stieren waarmee ze de grond bewerkten, maar u slaagt er niet in het landbouwwerktuig 'ploeg' te benoemen en omschrijft dit als 'iets dat ze op stieren leggen voor de grond' (CGVS, p. 12). Dat u geen exacte bewoording vindt voor dit werktuig, is opnieuw merkwaardig te noemen voor een boerenzoon. Even later zegt u dat niemand in uw dorp stieren bezat, wat niet coherent is met uw eerdere verklaring dat men soms stieren had. U beweert voorts dat uw vader vele landbouwers had die op zijn gronden werkten zoals Shadullah, Malook en Zamir. Gevraagd over Zahdullah te vertellen, blijkt u echter niet veel over de persoon te weten. Zo zegt u dat u hem niet kent, maar wel weet dat hij van het dorp Sordak is om vervolgens te zeggen dat hij misschien uit een dorp in Baro is. Gepolst naar het gegeven waarom uw familie geen dieren had om het werk op de gronden te verlichten, blijft u opmerkelijk genoeg het antwoord schuldig. Van iemand als u die opgroeit in een familie waar de landbouw de belangrijkste bron van inkomsten vormt, is het bevreemdend dat u dit niet weet. Ook wanneer het CGVS daarop vraagt te vertellen over het leven van uw vader als boer, blijft u in eerste instantie terughoudend en niet spontaan. U vraagt opnieuw aan het CGVS wat u dan zoal dient te vertellen. Gewezen op uw verklaring dat u steeds in het dorp Baro zou hebben gewoond en uw vader een landbouwer zou geweest zijn, vertelt u daarop slechts dat het "een goed leven was". Gevraagd wat er goed aan is volgens u, herhaalt u wat u al eerder zei dat uw vader eigen gronden bezat die hij erfde van uw grootvader en dat mensen die gronden bezitten houden van hun gronden. U specificeert weerom niet door een beschrijving te geven van het leven van uw vader als boer, wat verdere vragen doet rijzen over uw aangehaalde profiel en indiceert dat u niet de waarheid vertelt over uw profiel en leven. U verklaart verder dat de oogst van tarwe moeilijk is omdat het geoogst wordt wanneer het erg heet is en wanneer het koude weer bijna aanvangt (zie CGVS, p. 13). Uit informatie beschikbaar op het CGVS blijkt echter dat tarwe in de provincie Nangarhar ten noorden van de Spingar bergen geoogst wordt in de maanden mei en juni (Afghaanse maanden saur/jauza) wat overeenstemt met de overgang van de lente naar de zomer en niet zoals u beweert met de periode dat het warme weer overgaat naar het koude weer. Zo start de herfst normaliter in de maand september (Afghaanse mizan) en de winter in de maand december (Afghaanse maand gaus). Een kopie van deze informatie werd toegevoegd aan het administratieve dossier. Dat u verder niet op de hoogte bent wanneer de oogst van uien gebeurt, terwijl uw vader uien kweekt en uien bovendien een belangrijk exportgewas vormen in het district Rodat zoals informatie aantoon, is eveneens moeilijk in overeenstemming te brengen met uw ingeroepen profiel als boerenzoon. Een kopie van deze informatie werd eveneens toegevoegd aan het administratieve dossier. Dat u voorts beweert dat maïs geoogst worden wanneer het heet is, strookt evenmin met bovenstaande informatie (zie CGVS, p. 13). De oogst van dit gewas gebeurt met name in de maand oktober, wat zich situeert in het seizoen van de herfst. Dat volgens u de oogst van "shaftallah" geoogst wordt wanneer het warm is, kan uw vastgestelde onwetendheid over de landbouw in uw regio niet vergoelijken. Bovendien is het in Afghaanse context bijzonder merkwaardig te noemen dat u noch uw oudere broer als zonen van een gewone Afghaanse landbouwer na de dood van uw vader de verantwoordelijkheid erfden om de zorg van deze familie gronden over te nemen en in plaats daarvan wel groenten gaan kopen in de plaatselijke bazaar zoals u beweert (zie CGVS, pp. 26 en 26). Uw verklaringen zijn weinig logisch te noemen.

Hoewel u nooit regulier onderwijs hebt genoten in Afghanistan zoals u beweert en enkel religieuze lessen in een madrasa volgde, is het desalniettemin merkwaardig te noemen hoe u tijdens uw gehoor knoeit met de benoeming van de Afghaanse maanden en de seizoenen in uw regio tijdens uw gehoor. Uw kennis hierover kwam dan ook weinig doorleefd maar wel ingestudeerd over. Zo zegt u eerst correct dat er vier seizoenen zijn. U stelt vervolgens verkeerdelijk dat de maanden hamal (Gregoriaanse kalender maart/april) en saur (Gregoriaanse kalender april/mei) de maanden van de zomer zijn om zich hierna te corrigeren en te zeggen dat hamal, saur en jauza (Gregoriaanse kalender mei/juni) de lente vormen. De zomer is dan volgens u de maanden saratan (Gregoriaanse kalender juni/juli), assad (juli/augustus) en sambullah (augustus/september). Daarop zegt u eerst dat de maanden gaus (november/december), djeddi (december/januari) en dalwa (januari/februari) herfst zijn waarna u onmiddellijk uw verklaringen hierover wijzigt en zegt dat de maanden mizan (september/oktober), aqrab (oktober/november) en gaus (november/december) de herfst vormen. Dan zegt u iets onduidelijks over de maanden djeddi, dalwa en hood (februari/maart). Voor wat de seizoenen betreft zegt u dat je in uw regio van herkomst eerst de lente hebt, dan de herfst of "muni" (manay), om opnieuw zich te corrigeren en te zeggen dat het eerst lente is, dan de seizoenen zomer, herfst en winter (zie CGVS, p. 8). U verklaarde in België te zijn toegekomen in december 2016 en zo'n acht, negen of tien maanden onderweg geweest te zijn. Dit betekent dat u in maart, april of mei vertrokken zou zijn. Deze maanden stemmen overeen met de lente in Afghanistan, daar waar u uw vertrek situeerde in de zomer, als het heet was (CGVS, p. 8). Van een landbouwerszoon kan verwacht worden dat hij meeleeft met de seizoenen en zich erg bewust is van het seizoen waarin men verkeert aangezien dit impact heeft op zijn dagelijkse leven.

Daarnaast bevatten uw verklaringen aangaande uw beweerd recent herkomst uit Rodat nog verdere elementen die er op wijzen dat uw vertrouwdsheid met en uw kennis over de regio eerder van ingestudeerd karakter is, wat in strijd is met uw verklaring steeds in een dorp te Rodat te hebben gewoond voor uw komst hierheen. U laat het CGVS dan ook in het ongewisse over uw werkelijke herkomst voor uw komst naar België. Zo stelt u dat u het Dari hoofdzakelijk hebt geleerd onderweg naar en ook in België. Hoewel u meent dat u de tuinman, toen u nog in Afghanistan woonde, en ook de pottenverkopers op straat waar u woonde, Dari hoorde spreken, is het u onbekend uit welke Afghaanse regio's deze Dari sprekers dan afkomstig zijn en kan u geen overige informatie over deze genoemde personen verschaffen (zie CGVS, p. 4). Voorts is het bevreemdend te noemen dat u aanvankelijk in het gehoor stelt dat u niet weet hoever uw dorp Baro gelegen is van Jalalabad stad. Uw verklaring hiervoor dat u nooit in Jalalabad bent geweest (zie CGVS, p. 7), is niet coherent met uw latere verklaring dat u vanuit de plaats waar u werd vastgehouden door de Taliban naar Jalalabad ging om vervolgens vanuit Jalalabad per wagen naar uw oom in Shar Shahi te gaan (zie CGVS, p. 27). U weet voorts niet waar in Jalalabad u arriveerde toen een chauffeur u en de andere jongens daar in stad liet uitstappen. Behalve dat er huizen en een bazaar gelegen zijn op de weg van Jalalabad naar Shar Shahi, kan u evenmin concrete informatie over deze route verstrekken, wat verder uw beweerd recent herkomst in twijfel trekt. Ook over uw vluchtroute van Shar Shahi naar Nimruz van waar uit u Afghanistan verliet, is uw beschrijving uiterst beperkt te noemen zodat ook hier vragen rijzen over uw recente herkomst. Indien u werkelijk deze route per wagen en over land zou hebben afgelegd, kan aangenomen worden dat u zich meer zou kunnen herinneren daarover. Behalve een algemene omschrijving dat er bergen, woestijnen en er alles was onderweg van Shar Shahi naar Nimruz weet u geen specifieke of concrete elementen over deze weg te benoemen. U geeft toe geen plaatsnamen die u passeerde op deze route naar Nimruz te kennen (zie CGVS, p. 17). Dit vormt echter opnieuw een indicatie dat u deze tocht niet zelf hebt beleefd zoals u beweert. Het gegeven dat u nog jong was tijdens deze reis kan niet gelden als excuus voor een dergelijke algemene beschrijving die u geeft. Een dergelijke tocht waarbij u niet alleen uw land maar ook uw familie hebt achtergelaten, moet immers specifieke indrukken hebben nagelaten indien u deze werkelijk hebt afgelegd.

Uw gebrekkige kennis over belangrijke figuren in de regio van Rodat ondersteunt opnieuw het vermoeden dat u niet steeds hebt gewoond in dit district zoals u verklaart. Zo vermeldt u de personen Hajji Hajibullah Hazarbut en Hazrat Khan Khaksar als districtshoofden van Rodat. Hazrat Khan Khaksar benoemt u correct als districtshoofd. Uw kennis over deze eerste man is echter vrij beperkt. U zegt enkel dat hij een stamgenoot is en dat hij daar bij jullie woonde (zie CGVS, p. 9). Wanneer het CGVS enkele vragen over Hajji Hajibullah Hazarbut stelt, blijkt opnieuw dat uw kennis eerder van ingestudeerde aard is. U zegt niet te weten waar deze man precies woont en geeft toe hem eigenlijk niet zo goed te kennen wanneer het CGVS u vraagt te vertellen over diens leven en functie. Gevraagd naar nog andere invloedrijke personen uit Rodat, vermeldt u slechts nog enkele dorpschoufden uit uw dorp maar invloedrijke personen op districtsniveau of nationaal niveau afkomstig uit Rodat kan u niet opnoemen. Later in het gehoor zegt u ook de man Gulbahar Habibi te kennen wanneer het CGVS hiernaar peilt. U beweert dat deze man ook een stamgenoot is en rijk is. U beweert echter verkeerdelijk dat deze man zijn rijkdom verwierf louter door erfenissen. Gevraagd door het CGVS wat Gulbahar Habibi doet en of hij al dan niet een job heeft, blijft u het antwoord schuldig. Nochtans blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt dat Gulbahar Habibi een internationale zakenman is en diverse bedrijven oprichtte. Zo richtte hij ook het Gulbahar Zakencentrum in Kabul op dat een honderdtal winkels omvat. Dat u hierover geen gewag maakte, komt ongerijmd over voor wie steeds in Rodat leefde en er opgroeide. U weet voorts dat de man Najib Zarab een rijke zakenman van uw stam is en dat hij de stad Ghazi Amanullah Khan oprichtte. U bent daar ook geweest, zo zegt u. U kan deze plaats ook correct situeren. Toch kan dit de eerder genoemde vaststellingen aangaande uw ongeloofwaardige recente herkomst uit Rodat niet wijzigen. Dit is name geen afdoende bewijs van uw recente herkomst. Zo kan men eenvoudig en snel opzoekingen naar deze plaats doen en is informatie over Ghazi Amanullah Khan snel terug te vinden.

Uw verklaring dat u enkel toen u erg klein was een aardbeving meemaakte in Rodat en u uw leeftijd niet meer herinnert (zie CGVS, p. 19), strookt niet met informatie van het CGVS. U vertelt voorts dat er nadien geen aardbeving meer gebeurde. Uit eerder genoemde informatie blijkt echter dat Afghanistan op 26 oktober 2015 getroffen werd door een aardbeving. Ook de provincie Nangarhar en meer bepaald het district Rodat werd getroffen. Volgens de informatie werden er ook tenten en voedsel uitgedeeld in Shar Shahi, waar uw ooms zouden wonen. Dat u dit incident niet vermeldt komt dan ook bevreemdend over gezien u volgens uw verklaringen nog steeds in Rodat woonde in deze periode en u acht à negen maanden onderweg was voor u hier een asielaanvraag indiende op 21 december 2016. Het gegeven dat u vogels als huisdier hield en daarover tijdens uw gehoor spontaan over vertelt (zie CGVS, p. 16), vergoelijkt bovenstaande vaststellingen aangaande uw recente herkomst niet.

Zo zegt u zelf dat u de vogels in het verleden had toen het CGVS u vroeg wat u met uw vogels hebt gedaan bij uw vertrek uit Afghanistan. Dit impliceert dat u deze dieren lang geleden had en niet tot recent voor uw vertrek hield.

Gezien uw ingeroepen asielmotieven verbonden zijn aan uw beweerde plaats van herkomst, brengt u derhalve ook de geloofwaardigheid van deze motieven ernstig in het gedrang. Daarenboven bevatten uw verklaringen tijdens uw gehoor op het CGVS aangaande de moord op uw vader en uw ontvoering door de taliban diverse ongerijmdheden waardoor bevestigd wordt dat u niet de ware toedracht van uw asielmotieven kenbaar maakte op het CGVS.

Zo blijkt u dermate weinig op de hoogte te zijn van de moeilijkheden die uw vader met de taliban kende, evenals van de exacte omstandigheden van de ontvoeringen en de uiteindelijke dood van uw vader door de taliban dat uw verklaringen niet kunnen overtuigen. Hoewel u beweert dat uw vader vier maanden voor uw vertrek uit Afghanistan werd vermoord door de taliban, slaagt er niet in een nadere tijdsbepaling te geven over het overlijden van uw vader. Weliswaar dient er rekening te worden gehouden met uw jeugdige leeftijd, zo bent u immers nog minderjarig, toch kan verwacht worden dat u, met normale cognitieve vaardigheden zoals uw neergelegd schoolattest mede aantoon, een nauwkeurige omschrijving kan geven van de periode waarin uw eigen vader vermoord werd teruggevonden. Gevraagd in welke maand het was dat uw vader overleed, blijft u het antwoord schuldig. Gevraagd hoe u dan weet dat het vier maanden voor uw vertrek was dat uw vader overleed, geeft u toe dat u dit niet exact weet en het eerder een schatting is. Gevraagd daarop meer te vertellen over de periode waarin uw vader overleed, ontwijkt u eerst de vraag door het CGVS om meer uitleg te vragen waarop het CGVS u vraagt om bijvoorbeeld te vertellen over het seizoen waarin uw vader overleed, waarop u opnieuw het antwoord schuldig blijft. Dat de mensen in uw regio 'niet achter die dingen zitten' en dat men gewoonlijk 'weet dat het warm is en de seizoenen zo voorbijgaan', is geen afdoende verklaring voor uw onwetendheid over de periode waarin uw vader overleed. Temeer u tijdens het overlijden van uw vader nog in Afghanistan was, is het merkwaardig dat u niet kan toelichten in welk seizoen het was waarin uw vader overleed. Gelet op uw verklaringen een boerenzoon te zijn, kan verwacht worden dat u enigszins vertrouwd zou zijn met de seizoenen. Zo beweert u dat uw vader een landbouwer was die op zijn eigen velden werkte (zie gehoorverslag CGVS, p. 11). U slaagt er in dit opzicht niet in te verduidelijken op welke wijze u de tijd bijhield in uw regio van herkomst. U weet evenmin welk jaar het was volgens de Afghaanse kalender waarin u Afghanistan verliet (zie CGVS, p. 8).

Ofschoon u beweert dat uw vader meermaals door de taliban werd meegenomen, kon u hier weinig concrete noch spontane informatie over verstrekken waardoor u de geloofwaardigheid van uw verklaringen opnieuw in het gedrang brengt. Gevraagd wanneer uw vader door de taliban werd meegenomen, blijft u het antwoord schuldig. U ontwijkt ook de vraag andere gegevens te vertellen over deze ontvoering aan het CGVS en stelt de wedervraag wat het CGVS bedoelt met deze vraag. Hierop vraagt het CGVS u te beschrijven hoe de ontvoering van uw vader gebeurde, waarop u echter niet de ontvoering van uw vader beschrijft, maar alleen maar herhaalt wat u al eerder vertelde. U zegt weerom dat uw vader werd ontvoerd, hij na enkele dagen terug was en de taliban hem had gevraagd hen financieel te steunen en zijn zonen te overhandigen. Doordat u er niet in slaagt een meer nauwkeurige en meer levendige beschrijving te geven van een ingrijpende gebeurtenis als de ontvoering van uw eigen vader door de taliban, overtuigt u niet. U weet verder niet wanneer uw vader de eerste maal door de taliban werd ontvoerd. U weet evenmin hoe oud u was toen dit de eerste maal gebeurde noch weet u hoelang voor uw vertrek uit Afghanistan uw vader een eerste maal werd ontvoerd (zie CGVS, pp. 21 en 22). U geeft voorts toe niet te weten hoeveel tijd er telkens tussen de ontvoeringen van uw vader door de taliban gespreid was. U zegt enkel 'wanneer ze komen dan nemen ze vader mee'. Ook de plaats waar uw vader door de taliban telkens bij zijn ontvoering werd vastgehouden, is u onbekend. Dat uw vader u het recht niet gaf te spreken, is echter geen geldig excuus voor uw gebrek aan informatie over wat er met uw vader gebeurde. Immers belet dit niet dat u op andere wijze kon achterhalen wat er uw vader overkwam, temeer u uw asielaanvraag deels baseert op de problemen van uw vader. Gevraagd dan te vertellen wat uw vader zelf zei over de keren dat hij ontvoerd werd, beperkt u uw verklaringen tot het gegeven als zou de taliban uw vader om zijn medewerking hebben gevraagd. Aangezien uw antwoord opnieuw uiterst beknopt is over cruciale elementen in uw asielrelaas, spoort het CGVS u verder aan te vertellen wat uw vader nog hierover vertelde, waarop u slechts herhaalt dat 'ze' financiële hulp vroegen aan uw vader en ook vroegen naar u (zie p. 22). Vervolgens geeft u bitter weinig informatie over de taliban die uw vader ontvoerd en vermoord zouden hebben.

Gevraagd te vertellen wat u weet over deze taliban leden, stelt u louter dat uw vader door de taliban werd ontvoerd en door niemand anders. Andere beschrijvende informatie over de taliban groep of taliban leden geeft u niet.

Verder gevraagd door het CGVS of het steeds dezelfde taliban waren die uw vader meermaals ontvoerden, geeft u initieel geen antwoord op de vraag en zegt u dat er 'geen specifieke tijd was, als ze gelegenheid zagen dan plaatsten ze vader in een hinderlaag en ontvoerden ze hem'. Na herhaling van de vraag, geeft u toe niet te weten of het dezelfde taliban telkens was. Verder in het gehoor blijft u ook het antwoord schuldig op de vraag wie er verantwoordelijk is voor de laatste ontvoering van en de moord op uw vader (zie CGVS, p. 23). Evenmin kan uw oppervlakkige beschrijving over hoe u te weten kwam over de dood van uw vader overtuigen van de geloofwaardigheid van deze elementen. Zo antwoordt u eerst op de vraag van het CGVS hoe u hebt vernomen over de dood van uw vader, met 'hoezo', terwijl dit een weinig dubbelzinnige vraag betreft. Na herhaling van de vraag door het CGVS op welke wijze u vernam over de dood van uw vader, zegt u slechts dat u 'in het huis was' wat opnieuw geen duidelijk antwoord op de eerder gestelde vragen is. Hierop door het CGVS gevraagd wat er verder gebeurde, stelt u dan dat uw maternale oom met andere mensen kwam en het lichaam van uw vader bracht, waarop het geschreeuw begon. Overige exacte beschrijvende informatie verstrekt u opnieuw niet, waardoor uw verklaringen opnieuw een weinig doorleefd karakter bezitten. U geeft voorts toe geen overlijdensakte noch andere documenten te bezitten die de dood van uw vader kunnen aantonen. Dat uw familie na de dood van uw vader geen enkele vorm van hulp, compensatie, inlichtingen en/of bescherming zocht zoals u beweert, valt moeilijk te rijmen met de gebeurtenissen die u inroept.

Met betrekking tot uw verklaringen op het CGVS over de ontvoering van uw broer en u door de taliban, werd eveneens vastgesteld dat deze dermate ongerijmd en weinig geconcretiseerd zijn dat er geen geloof aan kan worden gehecht.

Dat er geen getuigen waren van de brutale ontvoering van u en uw broer en daardoor geen omstaanders hierop reageerden is gezien de omstandigheden die u schetst bedenkelijk te noemen. Zo stelt u dat het laat in de namiddag was toen u werd ontvoerd en dat u samen met uw broer zich op de terugweg bevond van de bazaar naar huis. Meer bepaald bevonden jullie zich nabij de moskee in het dorp en op een speelplein 'Nazo Ghawri'. Gezien de late namiddag gewoonlijk niet als het meest kalme moment van de dag geldt, is het opmerkelijk te noemen dat er op een openbare plaats zoals waar u werd ontvoerd zich geen andere mensen zouden hebben bevonden. Dat aldus geen omstaanders zouden hebben gereageerd of minstens getuige waren van het incident zoals u verklaart is niet aannemelijk, temeer de taliban op eerder brutale en agressieve wijze te werk ging bij uw ontvoering. Zo beschrijft u dat de taliban in een wagen arriveerde, waarop zij onmiddellijk u en uw broer afranselden, een zak over het hoofd trokken en jullie de wagen in sleurden (zie CGVS, p. 25). Hierbij kan opgemerkt worden dat het eerder bevreemdend is dat u en uw broer op de dag van jullie ontvoering naar de bazaar gingen om groenten te kopen (p. 26), daar u eerder in het gehoor stelt dat uw vader een landbouwer was die de groenten paprika, aubergines, okra, spinazie en uien cultiveerde (CGVS, p. 11). U stelt daarbij dat uw vader veel boeren had en ook gronden verpachtte aan andere boeren. Ook uw oom A. hielp uw vader soms en ondersteunde uw gezin na de dood van uw vader (zie CGVS, p. 24). Uw latere verklaring in het gehoor dat niemand anders zorgde voor de gronden van uw vader na diens dood, strookt aldus niet met uw eerdere verklaringen over de gronden van uw vader (CGVS, p. 26). Zoals eerder aangehaald is het daarenboven in Afghaanse context bijzonder merkwaardig dat u noch uw oudere broer als zonen van een gewone Afghaanse landbouwer, na de dood van uw vader de verantwoordelijkheid namen voor de zorg van deze gronden maar in plaats daarvan wel groenten gaan kopen in de plaatselijke bazaar.

Uw verklaringen zijn weinig logisch te noemen. U blijft voorts omtrent de exacte omstandigheden van uw ontvoering en ontsnapping erg karig, wat de geloofwaardigheid ervan verder aantast. U weet niet op welke plaats u door de taliban werd vastgehouden. Gevraagd exacte informatie te verschaffen over de taliban die u vasthielden, ontwijkt u eerst de vraag en vraagt u welke informatie het CGVS dan bedoelt. Hierop gevraagd door het CGVS wie deze talibs waren, zegt u dat het talibs waren en somt u enkele van hun leiders in de regio op. U geeft toe dat deze door u opgenoemde leiders niet aanwezig waren op de plek waar u werd vastgehouden gedurende vijftien dagen. Opnieuw gevraagd door het CGVS wie de taliban dan waren op de plek waar u werd vastgehouden, geeft u geen concreet antwoord en zegt u slechts dat u door lokale taliban werd ontvoerd zonder te specificeren wie zij waren. Gelet op het gegeven echter dat u vijftien dagen werd vastgehouden en de taliban communiceerden met u en de andere jongens daar, zo preekten ze tegen jullie, overtuigt het niet dat u geen namen kent noch andere informatie over deze talibs kan verstrekken. Indien u daadwerkelijk een tweetal weken werd opgesloten en hierbij contact had met uw taliban bewakers, zou kunnen verwacht worden dat u beter op de hoogte bent van degenen die u in een dergelijke positie brachten. Dit brengt weerom de geloofwaardigheid van uw verklaringen aan het wankelen. U blijft voorts erg gering in uw beschrijving over uw opsluiting bij de taliban. U vertelt slechts dat de taliban preekten en jullie wilden voorbereiden om 'het' te doen. Gevraagd wat u hiermee bedoelt, zegt u dat sommigen werden uitgekozen voor 'explosies' (zie CGVS, p. 27).

Dat u echter geen enkele jongen kan opnoemen die voor deze taak werd uitgekozen, is opnieuw weinig geloofwaardig te noemen temeer u eerder in het gehoor beweert dat u in een groep van tien jongens werd vastgehouden, van wie sommigen er al tien, acht of drie maanden waren (zie CGVS, p. 25). Gelet op de lange duur van de detentie van sommige jongens, is het bizar dat u niemand kan aanduiden die deze opdracht zou hebben gekregen wat opnieuw niet doorleefd overkomt. Het is ook weinig logisch noch tactisch te noemen dat de taliban jongens voor een dergelijke lange periode als acht à tien maanden zou vasthouden zonder hen in te zetten voor specifieke missies. Gevraagd welke taak u werd toebedeeld door de taliban, kan u evenmin specifiek antwoorden en zegt u alleen maar dat dit nog niet duidelijk was. Dat op een nacht de taliban uw plek van detentie hadden verlaten zonder bewaking te voorzien, waardoor u en enkele andere jongens konden ontsnappen, is tegenstrijdig aan de betekenisvolle rol die u en de andere jongens zouden vervullen voor de taliban. Jullie waren immers nieuwe rekruten voor de taliban die zouden worden klaargestoomd om aanslagen te plegen (CGVS, p. 26). Dat de taliban zonder meer de detentieplaats hadden verlaten is derhalve ongerijmd te noemen.

Uw verklaring dat uw oom, uw moeder en u niet de minste inspanning leverden om enige hulp en/of bescherming in te roepen voor uw broer die voor zover u wist nog in handen was van de taliban nadat u ontsnapte, is evenmin aannemelijk en tart alle logica. U verklaart immers dat u samen met uw broer naar dezelfde plaats werd gebracht door de taliban. Aangezien u op eigen houtje erin slaagde weg te komen van deze plaats waar u een vijftiental dagen werd vastgehouden en naar Jalalabad vluchtte, kan aangenomen worden dat u toch enige informatie hebt over deze locatie van de taliban. In deze context komt het niet doorleefd over dat u noch uw familie trachtte uw broer te redden van de taliban door andere mensen en/of diensten als de politie, lokale overheid, de mullah en de malek in te schakelen. U blijkt daar overigens niet eenduidig in te zijn. Zo zegt u eerst dat zij het zelf achterhaalden en het niet nodig was iets te zeggen. Gevraagd wat er dan achterhaald werd, zegt u dan weer dat zij niets achterhaald hebben (zie CGVS, p. 27-28).

In deze context dient te worden aangestipt dat u geen documenten neerlegt aangaande uw identiteit, nationaliteit en/of uw herkomst. Evenmin bent u in het bezit van documenten die uw vader of uw familie toebehoren waaruit uw identiteit zou kunnen blijken. U stelt dan ook het CGVS niet in staat deze aan de hand van authentieke documenten te verifiëren."

Waar verzoeker nog aanvoert dat hij over een kwetsbaar profiel beschikt als niet-begeleide minderjarige vreemdeling, merkt de Raad op dat hij het feit dat hij hierdoor daadwerkelijk dreigt te worden geviséerd onvoldoende concreet aannemelijk heeft gemaakt. Dit geldt temeer nu verzoeker thans meerderjarig is geworden.

In zoverre verzoeker meent dat, gezien zijn minderjarigheid ten tijde van de procedure, de bewijslast soepel dient te worden toegepast en hierbij in voorkomend geval een brede toepassing van "het voordeel van de twijfel" op zijn plaats is, benadrukt de Raad dat verzoekers minderjarigheid hem niet ontslaat van de plicht tot medewerking die op elke verzoeker om internationale bescherming rust.

De Raad kan begrip opbrengen voor het feit van onzekerheid waarin een jonge verzoeker zich bevindt. Verzoeker heeft er evenwel alle belang bij om de instanties belast met de procedure tot het bekomen van internationale bescherming de waarheid te vertellen betreffende zijn profiel alsook de redenen die hem ertoe gebracht hebben zijn land van herkomst te verlaten, en de plaatsen en landen van verblijf, en niet halsstarrig vast te houden aan het verhaal dat hem door anderen werd opgedragen te vertellen. Wanneer echter zoals *in casu* de gegevens en elementen die door de minderjarige worden aangebracht vaag, algemeen en ongeloofwaardig zijn en de verklaringen die hij aflegt met betrekking tot zijn directe leefwereld in zijn geheel genomen ongeloofwaardig overkomen, kunnen de instanties enkel vaststellen dat verzoeker geen nood aan internationale bescherming aannemelijk maakt. Gelet op het geheel van bovenstaande overwegingen heeft verzoeker niet voldaan aan de op hem rustende bewijslast, zelfs indien rekening wordt gehouden met zijn minderjarigheid.

Een verwijzing naar rechtspraak van de Raad is niet dienstig bij gebrek aan precedentwerking.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.4. Voor zover verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoeker toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet.

Het staat inzake de toepassing van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet niet ter betwisting dat er in Afghanistan een gewapend conflict is. In tegenstelling tot wat verzoeker beweert in het verzoekschrift, stelt de Raad vast dat dit gewapend conflict zich niet over het hele land uitspreidt maar zich afspeelt in bepaalde gebieden. Bij de beoordeling van de nood aan bescherming van een burger dient de focus aldus te worden gericht op de regio waar de verzoeker leeft (of de regio van bestemming) en op de beoordeling of deze persoon in deze regio of op de route daarheen een risico loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, c).

Gelet op het feit dat verzoeker de beweerde herkomst uit Baro Qalai in het district Rodat, in de provincie Nangarhar, in Afghanistan niet aannemelijk maakt, maakt hij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie aldaar. Met betrekking tot de vraag of verzoeker bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, kan een loutere verwijzing naar een Afghaanse nationaliteit en naar een voorgehouden, maar niet aangetoonde regio van herkomst niet volstaan. Het is immers in de eerste plaats aan verzoeker om tijdens de procedure zijn ware identiteit en herkomst aannemelijk te maken. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker hierin manifest faalt. Het komt de Raad niet toe om te speculeren over de verblijfplaats van verzoeker voor de komst naar België, noch over het element of verzoeker afkomstig is uit een regio waar geen risico aanwezig is, te meer daar verzoeker op dit punt uitdrukkelijk werd aangesproken tijdens het persoonlijke onderhoud en dus de kans heeft gekregen de nodige relevante elementen aan te brengen (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 6, p. 2-3).

De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoeker zelf meent dat er in Afghanistan geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat hij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c), van de Vreemdelingenwet.

2.5. Verzoeker vraagt *in fine* van het verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig mei tweeduizend negentien door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP